

CARNET

HRVATSKA AKADEMSKA I ISTRAŽIVAČKA MREŽA
CROATIAN ACADEMIC AND RESEARCH NETWORK

10100

GODINA / YEARS

ARBITRAŽNA ODLUKA

U predmetu br. 2013-03

Domena: **apartmanihrvatska.hr**

Putnička agencija **APARTMANI HRVATSKA** pod tvrtkom **KOIMA d.o.o.** protiv
GUST d.o.o.

I. STRANKE U POSTUPKU

Podnositelj zahtjeva je putnička agencija **APARTMANI HRVATSKA** HR-AB-01-080383960 pod tvrtkom **KOIMA d.o.o.** Trg bana Jelačića 2, 10000 Zagreb (dalje u tekstu: **Podnositelj zahtjeva**).

Korisnik domene je **GUST d.o.o.**, Petra Svačića 9, 20000 Dubrovnik (dalje u tekstu: **Korisnik domene**).

II. SPORNA DOMENA

Naziv domene – poddomene unutar vršne .hr domene – o kojoj se vodi postupak jest: **apartmanihrvatska.hr** (dalje u tekstu: **sporna domena**)
sporna domena registrirana je kod CARNET-a kao dodatna/naplatna sekundarna domena.

III. KRONOLOGIJA POSTUPKA

Ovaj postupak provodi se prema odredbama Pravilnika o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom na snazi od 08. travnja 2010. godine (dalje u tekstu: Pravilnik).

Podnositelj zahtjeva je 28. lipnja 2013. godine podnio zahtjev za provođenje arbitražnog postupka za domenu **apartmanihrvatska.hr**.

Postupak je pokrenut dana 11. srpnja 2013. godine odlukom Povjerenstva za .hr domenu o imenovanju arbitra u ovom predmetu. Predmet je istoga dana dostavljen arbitru elektroničkim putem te nekoliko dana kasnije, 15. srpnja 2013. godine, i putem pošte.

Zahtjev za provođenje arbitražnog postupka sa priložima uz zahtjev, dostavljen je Korisniku domene elektroničkom poštom 11. srpnja 2013. godine te 12. srpnja 2013. preporučenom poštom.

Dana 19. srpnja 2013. godine arbitar je sukladno odredbi članka 49. Pravilnika uputio dopis putem elektroničke pošte u kojem je pozvao Korisnika domene da odgovori na zahtjev za provođenje arbitražnog postupka, te podnese sve dokaze kojima potkrjepljuje svoje navode u roku od 8 dana od primitka dopisa. U istom dopisu arbitar je pozvao stranke da se očituju ukoliko smatraju da imaju interes spor riješiti mirnim putem, sukladno odredbi članka 35. Pravilnika.

Korisnik domene je dana 20. srpnja 2013. godine u otvorenom roku dostavio elektroničkim putem svoj odgovor na zahtjev, uz koji je podnio dokaze za navode sadržane u njegovom odgovoru.

Dopisom broj 2 od 9. kolovoza 2013. godine, arbitar je pozvao Podnositelja zahtjeva da u roku od 8 dana od primitka dopisa dostavi ovjereni izvadak iz sudskog registra novijeg datuma za svoje trgovačko društvo, te druge dokaze i/ili dodatna pojašnjenja koja će smatrati svrsishodnim za dokazivanje svog prava na naziv „APARTMANI HRVATSKA“, te uslijed toga identičnosti ili sličnosti sporne domene s tim nazivom.

Podnositelj zahtjeva udovoljio je pozivu arbitra u svom odgovoru od 16. kolovoza 2013. godine, uz koji je dostavio i Rješenje o upisu promjene u sudski registar za svoje trgovačko društvo od 22. studenoga 2012. godine, te dodatno i Obavijest o upisu putničke agencije Podnositelja zahtjeva u Upisnik turističkih agencija od 14. kolovoza 2013. godine.

Arbitar je u svom dopisu od 23. kolovoza 2013. godine obavijestio stranke i Povjerenstvo da je zatražio dodatne informacije od tijela koje je izdalo Rješenje kojim Podnositelj zahtjeva dokazuje svoje pravo na ime „APARTMANI HRVATSKA“ radi pribavljanja dodatnih informacija za koje smatra da su svrsishodne za donošenje konačne odluke u ovoj stvari. Unatoč molbi za hitnim postupanjem arbitar nije zaprimio traženi odgovor do dana donošenja ove odluke, te je odluka pripremljena temeljem tumačenja odnosnih propisa.

IV. ZAHTJEVI I OČITOVANJA STRANAKA

Podnositelj zahtjeva u bitnome navodi da je ime sporne domene identično imenu njegove putničke agencije, u prilog čemu dostavlja Rješenje gradskog ureda za gospodarstvo, odjela za upravno pravne poslove, odsjeka za utvrđivanje minimalno tehničkih i drugih uvjeta za obavljanje gospodarskih djelatnosti Grada Zagreba od 01. lipnja 2006. godine, klasa: UP/I-334-08/2006-02/11 ur. broj: 251-09-05/212-06-10 (dalje u tekstu: „Rješenje gradskog ureda“), te potvrdu o članstvu u Udruzi hrvatskih putničkih agencija od 18. veljače 2013. godine. Podnositelj zahtjeva nadalje tvrdi da Korisnik domene zbunjuje postojeće korisnike usluga koje nudi putnička agencija Podnositelja zahtjeva, odnosno

goste koji dolaze na ljetovanje u Hrvatsku, dovodeći ih u zabludu korištenjem sporne domene. Podnositelj zahtjeva dodatno smatra kako Korisnik domene istu koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja, s obzirom da putem domene obavlja poslove turističkih rezervacija, a nije registriran kao putnička agencija. Podnositelj zahtjeva završno ističe da Korisnik domene nema niti pravo niti legitiman interes za korištenje domene takvog naziva, dodatno navodeći da lažno prisvaja identitet Podnositelja zahtjeva. Glede posljednje tvrdnje Podnositelj zahtjeva navodi da ima registriranu domenu <apartmani-hrvatska.com> od 02. listopada 2000. godine, te dostavlja „printscreen“ plaćenog Google oglasa iz kojeg je vidljivo da se Korisnik domene potpisuje sa nazivom njegove domene <apartmani-hrvatska.com>. Zaključno, Podnositelj zahtjeva traži da se ovaj arbitražni postupak okonča odlukom kojom se korisniku domene oduzima pravo na korištenje domene.

Korisnik domene u svom odgovoru na zahtjev od 20. srpnja 2013. godine u bitnome navodi da je zahtjev za registraciju spornu domenu registrirao 2010. godine, u prilog čemu dostavlja Rješenje o registraciji sporne domene, dodajući da postoji niz sličnih domena (apartmani-hrvatska.hr, apartmani-hrvatska.com.hr, hrvatskapartmani.hr, apartmani-hrvatska.net...) koje koriste iste ključne riječi u nazivu, a koje ne potječu od Podnositelja zahtjeva niti sa Podnositeljem imaju ikakve veze. Korisnik domene ističe da ime domene u potpunosti odgovara glavnoj djelatnosti kojom se on bavi, odnosno „za Internet oglašavanje, marketing i usluge“, što potkrjepljuje izvatkom iz sudskog registra. U odnosu na navode Podnositelja zahtjeva o lažnom posvajanju identiteta od strane Korisnika domene, Korisnik domene ističe da se nikada nije koristio nepoštenim načinom poslovanja radi stvaranja štete bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi. U pogledu „printscreena“ kojeg je Podnositelj zahtjeva dostavio uz svoj zahtjev, Korisnik domene priznaje da je došlo do propusta administratora njegove domene, pri čemu je domena Podnositelja zahtjeva ostala uključena kao ključna riječ u kampanji gdje Google prikazuje oglase s obzirom na upisivanje identičnih riječi u tražilicu google.hr. Prema navodu Korisnika domene, pri pretraživanju ključnih riječi koje će generirati oglase bilo je ponuđeno i ime domene Podnositelja zahtjeva, te je administrator istu previdio tako da je ostala neko vrijeme uključena u kampanji Korisnika domene za Hrvatsku. Također, Korisnik domene se u odgovoru ispričao Podnositelju zahtjeva na tom propustu te napomenuo da bi odmah reagirao da je bio na to upozoren. Uz odgovor, Korisnik domene priložio je statističke podatke za period od 2004. godine do pokretanja arbitražnog postupka, iz kojih je vidljivo da je ime domene Podnositelja zahtjeva kao ključne riječi pri prikazivanju oglasa rezultiralo zanemarivom posjećenošću, te da je rezultiralo tek jednom konverzijom, odnosno upitom za smještaj privatnom iznajmljivaču, iz čega proizlazi da Podnositelju zahtjeva nije prouzročena značajna nepravilnost. Prilog prikazuje period od 2004. godine pa sve do datuma isključenja ključne riječi, odnosno do primitka obavijesti o arbitražnom postupku. Zaključno, Korisnik domene dodaje kako Podnositelj zahtjeva nije priložio dokaz o pokušaju da postigne mirno rješenje, čime je povrijedio pravila provođenja arbitražnog postupka, te predlaže odbacivanje zahtjeva kao jedini ispravan način okončanja postupka.

U svom daljnjem očitovanju od 16. kolovoza 2013. godine, Podnositelj zahtjeva navodi popis domena koje Korisnik domene koristi, te zaključuje kako je isti spornu domenu registrirao jer je u tom trenutku bila slobodna, a kako je zapravo brand koji razvijaju ADRIATIC HOME. Također, Podnositelj zahtjeva navodi da je o provođenju ovog

arbitražnog postupka obavijestio i Udrugu hrvatskih putničkih agencija od koje je zatražio i mišljenje, koje do dana donošenja ove odluke nije dostavljeno.

V. ČINJENICE UTVRĐENE U POSTUPKU

U ovom postupku utvrđene su slijedeće činjenice:

- Uvidom u Rješenje o registraciji sporne domene dostavljeno uz očitovanje Korisnika domene proizlazi da je sporna domena <apartmanihrvatska.hr> inicijalno registrirana 15. travnja 2010.
- Uvidom u izvod iz registra .hr domena utvrđuje se da je sporna domena <apartmanihrvatska.hr> ponovno registrirana 03. listopada 2011. godine kao dodatna naplatna sekundarna domena u skladu s člankom 22 Pravilnika.
- Uvidom u bazu podataka WHOIS, utvrđuje se da je Podnositelj zahtjeva registrirao domenu <apartmani-hrvatska.com> 2. listopada 2000. godine.
- Uvidom u Potvrdu o članstvu u Udruzi hrvatskih putničkih agencija dostavljenu od Podnositelja zahtjeva, utvrđuje se da je turistička agencija Apartmani Hrvatska – Koima d.o.o. član te Udruge.
- Uvidom u dostavljeno Rješenje gradskog ureda utvrđuje se da će putnička agencija Podnositelja zahtjeva poslovati pod tvrtkom KOIMA d.o.o., Putnička agencija „APARTMANI HRVATSKA“.
- Uvidom u dostavljeno Rješenje o upisu promjene u sudski registar za trgovačko društvo Podnositelja zahtjeva utvrđuje se da je tvrtka Podnositelja zahtjeva KOIMA d.o.o., te da registrirana tvrtka ne sadrži naziv „APARTMANI HRVATSKA“.
- Uvidom u dostavljenu Obavijest o upisu putničke agencije Podnositelja zahtjeva u Upisnik turističkih agencija utvrđuje se da je u Upisnik turističkih agencija upisano da će Podnositelj zahtjeva poslovati pod nazivom KOIMA d.o.o., Putnička agencija „APARTMANI HRVATSKA“.
- Uvidom u sadržaj tražilice google.hr za spornu domenu utvrđuje se da se naziv domene Podnositelja zahtjeva <apartmani-hrvatska.com> više ne nalazi vezan uz naznaku sporne domene.
- Iz dostupnih informacija te uvidom u relevantne web stranice utvrđuje se da se i Podnositelj zahtjeva i Korisnik domene bave istom djelatnošću odnosno pružanjem turističkih usluga.

VI. NALAZI I UTVRĐENJA ARBITRA

Odredbom članka 32, stavka 2 Pravilnika propisano je da treća osoba može pokrenuti postupak arbitraže prema odredbama arbitražnih pravila Pravilnika ako smatra da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da je ime domene isto ili u velikoj mjeri slično nekom imenu na koje treća osoba ima pravo (npr. pravo na zaštićeno ime ili znak);
2. zbog zbunjujućeg učinka istovjetnosti ili velikog stupnja sličnosti imena postoji opravdana opasnost da će značajan broj osoba biti doveden u zabludu;
3. da korisnik domene nema pravo ili legitiman interes za korištenje domene takvoga naziva;
4. da je korisnik domene registrirao domenu i/ili da je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

Sva četiri uvjeta moraju biti kumulativno ispunjena da bi se usvojio zahtjev podnositelja zahtjeva.

Ad 1

Uvodno, arbitar ukazuje da se prema dosadašnjoj praksi ovog arbitražnog tijela tvrtka trgovačkog društva upisana u sudskom registru smatra valjanom osnovom za ispunjavanje prvog uvjeta (arbitraža za imena domena „store.hr“, „exto.hr“, „dorma.hr i „hacienda.hr“), iako se uobičajeno uzima da osoba ima pravo na neko ime ako ima registriran odgovarajući žig (arbitraža za imena domena „exor.hr“, „misnavina.hr“, „verzion.hr“).

U predmetnoj stvari, Podnositelj zahtjeva dokazuje svoje pravo na naziv „APARTMANI HRVATSKA“ već spomenutim Rješenjem gradskog ureda od 01. lipnja 2006. godine.

U uvodu i izrijeci navedenog Rješenja gradskog ureda se navodi kako je podnositelj zahtjeva za izdavanje istog rješenja društvo KOIMA d.o.o.. Nadalje, pod točkom 3. izrijeka Rješenja gradskog ureda navodi se da će putnička agencija poslovati pod tvrtkom KOIMA d.o.o., Putnička agencija „APARTMANI HRVATSKA“. Iz naknadno dostavljenog rješenja sudskog registra za Podnositelja zahtjeva vidljivo je da je registrirana tvrtka Podnositelja zahtjeva KOIMA d.o.o., te da tvrtka Podnositelja zahtjeva ne sadrži predmetni naziv „APARTMANI HRVATSKA“.

S obzirom da se u dostavljenom rješenju sudskog registra navodi kako je osnivač i osoba ovlaštena na zastupanje Podnositelja zahtjeva g. Koić Marijan, arbitar pretpostavlja kako je termin „KOIMA“ zapravo složenica koja se sastoji od početnih slova prezimena i imena osnivača i osobe ovlaštene na zastupanje Podnositelja zahtjeva, g. Koić Marijana.

Uz navedeno Rješenje gradskog ureda, Podnositelj zahtjeva nije podnio niti jedan drugi dokument iz kojeg bi proizlazilo njegovo pravo na predmetni naziv „APARTMANI HRVATSKA“ (primjerice rješenje o registraciji žiga ili sl.).

Dakle, iz ranije navedenih dokumenata proizlazi da je tvrtka Podnositelja zahtjeva upisana u sudskom registru KOIMA d.o.o.. Nadalje, iz ranije spomenutog Rješenja gradskog ureda proizlazi da će putnička agencija Podnositelja zahtjeva poslovati pod tvrtkom KOIMA d.o.o., Putnička agencija „APARTMANI HRVATSKA“.

Iz svega ranije navedenog se daje zaključiti kako je primarna odrednica i razlikovni element Podnositelja zahtjeva upravo složenica „KOIMA“, registrirana kao tvrtka, a ne predmetni naziv „APARTMANI HRVATSKA“ koji nije registriran kao tvrtka.

Ista složenica („KOIMA“) je tvrtka upisana u sudskom registru, koju je Podnositelj zahtjeva, sukladno mjerodavnim pravnim propisima kojima se regulira korištenje tvrtke u svakodnevnom poslovanju trgovačkog društva, u prvom redu Zakona o trgovačkim društvima, dužan upotrebljavati u obliku i sadržaju u kojemu je upisana u sudskom registru.

Predmetno ime „APARTMANI HRVATSKA“ je samo dodatna odrednica koju je Podnositelj zahtjeva ovlašten upotrebljavati unutar imena svoje putničke agencije, uz već ranije navedenu primarnu i razlikovnu odrednicu - tvrtku „KOIMA“.

Nigdje se u dokumentima koji su podneseni u ovom postupku od strane bilo koje od stranaka ne navodi kako Podnositelj zahtjeva ima isključivo pravo na naziv „APARTMANI HRVATSKA“, niti to proizlazi iz mjerodavnih pravnih propisa koje je arbitar u svezi s ovim postupkom uzeo u obzir, u prvom redu Zakon o pružanju usluga u turizmu (NN 68/07, 88/10), Pravilnik o minimalno-tehničkim uvjetima i načinu pružanja usluga putničkih agencija (NN 62/96, 23/97 i 134/98) te Pravilnik o upisniku putničkih agencija (NN 30/08).

Slijedom navedenoga, arbitar zaključuje da u predmetnoj stvari ne postoji dovoljan stupanj sličnosti između imena sporne domene i imena putničke agencije zaštićeni pravom tvrtke proširenim opisnim nazivom (KOIMA d.o.o. Putnika agencija „APARTMANI HRVATSKA“) na kojem Podnositelj zahtjeva temelji svoj zahtjev u ovoj stvari da bi se radilo o udovoljenju prvom uvjetu iz članka 32. stavka 2. Pravilnika. Prema mišljenju arbitra o takovoj sličnosti bi se moglo govoriti tek u slučaju da sporna domena inkorporira primarnu odrednicu i registriranu tvrtku Podnositelja zahtjeva – složenicu „KOIMA“, bilo samu za sebe, uz naziv „APARTMANI HRVATSKA“ ili koji drugi generički pojam, a što ovdje nije slučaj.

Štoviše, stav je arbitra kako okolnost da je upravno tijelo (u ovom slučaju Gradski ured Grada Zagreba) Podnositelju zahtjeva izdalo rješenje temeljem kojeg njegova putnička agencija može poslovati pod imenom KOIMA d.o.o., Putnička agencija „APARTMANI HRVATSKA“, ne daje Podnositelju zahtjeva isključivo pravo na naziv „APARTMANI HRVATSKA“ niti ovlaštenje da druge priječi u korištenju istog. Arbitar smatra potrebnim dodatno pojasniti da se postojanje ili nepostojanje prava na ime Podnositelja zahtjeva kao putničke agencije u ovom postupku sagledava u svjetlu prava na korištenje imena domene. U tom smislu, stav arbitra o pravu na ime Podnositelja zahtjeva kao osnove za oduzimanje prava na korištenje sporne domene Korisniku domene, ne negira istovremeno i pravo Podnositelja zahtjeva da ime svoje putničke agencije koristi u skladu s odobrenjem

sadržanim u Rješenju gradskog ureda, već da, s obzirom na narav tog prava, ne može sprječavati treće osobe u korištenju istog.

U prvom redu iz razloga što je Podnositelj zahtjeva očito istu ovlašten upotrebljavati (odnosno i upotrebljava kao što je vidljivo na njegovim Internetskim stranicama koje se nalaze pod spornom domenom) uz primarnu i razlikovnu odrednicu „KOIMA“; ali i zato što se prema mišljenju arbitra radi o generičkom pojmu koji nema nikakav ili minimalni razlikovni karakter u odnosu na usluge za koje se upotrebljava, odnosno koji se sastoji isključivo od oznaka ili podataka koji su postali uobičajeni u svakodnevnom govoru ili u dobroj vjeri i ustaljenoj trgovačkoj praksi. Stoga ne bi bilo u skladu s pravilima kojima se uređuje pitanje prava na zaštitu identiteta proizvoda i usluga omogućiti Podnositelju zahtjeva da monopolizira isti naziv. Osim toga, to ne bi bilo niti u skladu s propisima kojima se uređuje korištenje riječi „Hrvatska“ i njezinih izvedenica u tvrtki trgovačkog društva, s obzirom da se sukladno Zakonu o trgovačkim društvima, riječ "Hrvatska", te njene izvedenice, kao i zastava i grb Republike Hrvatske, uključivši i njihovo oponašanje, mogu unijeti u tvrtku samo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske ili državnog organa kojeg ona za to ovlasti. Takva suglasnost nije predočena tijekom ovog postupka.

Gornje shvaćanje arbitra nije u protivnosti niti s dosadašnjom praksom ovog arbitražnog tijela u kojem se pravo na ime utvrđivalo u prvom redu temeljem tvrtke registrirane u sudskom registru, odnosno registriranog žiga, a što u predmetnoj stvari nije slučaj.

Slijedom gore navedenoga, arbitar utvrđuje da Podnositelj zahtjeva u predmetnoj stvari nije dokazao da ima pravo na ime koje bi bilo isto ili u velikoj mjeri slično nazivu sporne domene, te stoga nije ispunjen prvi uvjet iz članka 32. stavka 2. Pravilnika za brisanje, odnosno prijenos sporne domene na Podnositelja zahtjeva.

Ad 2

Prema mišljenju arbitra, u predmetnoj stvari postoji određena mogućnost dovođenja u zabludu korisnika usluga Podnositelja zahtjeva i Korisnika sporne domene. Ista mogućnost zablude proizlazi iz generičke prirode predmetnog naziva „APARTMANI HRVATSKA“ koji nema nikakav ili minimalan razlikovni karakter u odnosu na usluge za koje se upotrebljava, kako je to opisano ranije pod točkom 1.

Međutim, arbitar drži kako navedena mogućnost dovođenja u zabludu korisnika nije ništa veća u odnosu između Podnositelju zahtjeva i Korisnika sporne domene, nego je u odnosu između drugih društava i pojedinaca koji u Republici Hrvatskoj pružaju usluge vezano uz oglašavanje i iznajmljivanje apartmana, koristeći se pritom kombinacijom riječi „APARTMANI“ i „HRVATSKA“, bilo kroz sam naziv domene putem koje pružaju takve usluge (npr. apartmani-hrvatska.hr, apartmani.hrvatska.com.hr, hrvatskaapartmani.hr, apartmani-hrvatska.net, apartmanihrvatska.info) ili oglašavanjem svojeg poslovanja korištenjem iste kombinacije riječi. Jednostavno upisivanje ključnih riječi „APARTMANI“ i „HRVATSKA“ u Googleov pretraživač „izbacuje“ čitav niz društava i pojedinaca koje svoje poslovanje vezano uz oglašavanje i iznajmljivanje apartmana u Republici Hrvatskoj oglašavaju korištenjem istih ključnih riječi, bilo da pritom navedene ključne riječi koriste u samom nazivu domene kao što je to navedeno ranije ili ne (npr. uniline.hr, trazismjestaj.com, smjestaj.com.hr).

U predmetnoj stvari, sukladno statistici koju je Korisnik sporne domene dostavio kao dokaz uz svoje očitovanje, proizlazi kako je naziv domene Podnositelja zahtjeva kao ključne riječi pri prikazivanju oglasa Korisnika sporne domene rezultiralo zanemarivom posjećenošću, te samo jednom konverzijom, odnosno upitom za smještaj privatnom iznajmljivaču. Statistika se odnosi na razdoblje od veljače 2004 do lipnja 2013.

Podnositelj zahtjeva nije ničim osporio isti dokaz (statistiku) Korisnika domene, a niti je, osim općenite tvrdnje da Korisnik sporne domene dovodi u zabludu njihove goste, podnio bilo kakav dokaz koji bi dokazivao da je došlo do stvarne zablude na strani korisnika njegovih usluga.

Nadalje, pregledom Internetskih stranica Korisnika domene, vidljivo je kako je Korisnik sporne domene jasno istaknuo svoje kontakt podatke, što dodatno umanjuje mogućnost zablude.

Dodatno, arbitar želi istaknuti i kako se Internetske stranica Podnositelja zahtjeva i Korisnika domene vizualno značajno razlikuju, a što također prema mišljenju arbitra pridonosi smanjenju mogućnosti zablude na strani korisnika usluga dviju stranaka. To tim više što proizlazi kako Korisnik sporne domene usluge na svojim Internetskim stranicama nudi putem brenda *adriatic home*.

Slijedom ranije navedenoga, arbitar zaključuje kako određena mogućnost dovođenja u zabludu korisnika usluga Podnositelja zahtjeva i Korisnika sporne domene vjerojatno postoji. Ista mogućnost zablude se temelji na činjenici da Podnositelj zahtjeva i Korisnik sporne domene obavljaju djelatnost vezano uz oglašavanje i iznajmljivanje apartmana, koristeći se pritom generičkim nazivom „APARTMANI HRVATSKA“ koji je nerazlikovan, odnosno minimalno razlikovan u odnosu na usluge koje pružaju. Međutim, prema mišljenju arbitra ta mogućnost zablude nije ništa veća u odnosu između Podnositelju zahtjeva i Korisnika sporne domene, nego je u odnosu između drugih društava i pojedinaca koji u Republici Hrvatskoj pružaju usluge vezano uz oglašavanje i iznajmljivanje apartmana, koristeći se pritom kombinacijom riječi „APARTMANI“ i „HRVATSKA“, bilo kroz sam naziv domene putem koje pružaju iste usluge ili oglašavanjem svojeg poslovanja korištenjem iste kombinacije riječi. Dakle, prema mišljenju arbitra bi se radilo o stupnju mogućnosti zablude koja je uobičajena u djelatnosti oglašavanja i/ili iznajmljivanja apartmana u Republici Hrvatskoj preko Interneta.

Usljed toga, arbitar drži da se u predmetnoj stvari ne može govoriti o mogućnosti zablude značajnog broja osoba zbog zbunjujućeg učinka istovjetnosti ili velikog stupnja sličnosti imena. Ovakav zaključak arbitra je i u skladu s dokazima koje su stranke podnijele tijekom predmetnog postupka, u prvom redu statistike koju je dostavio Korisnik sporne domene, a koju Podnositelj zahtjeva nije ničim osporio.

Stoga arbitar drži da nije ispunjen niti drugi uvjet predviđen člankom 32. stavkom 2. Pravilnika.

Ad 3

Arbitar drži da pitanje prava odnosno legitimnog interesa za registracijom sporne domene od strane Korisnika iste valja sagledati iz perspektive odredbi Pravilnika kojom se pravnim i fizičkim osobama daje pravo da uz plaćanje posebne naknade registriraju dodatne sekundarne domena radi ostvarenja svojih interesa (članak 22. Pravilnika). Pritom, za razliku od domena za ostvarivanje virtualnog identiteta pravnih osoba, dodatne sekundarne domene ne moraju biti identične registriranom imenu ili kratici registranta istih. Dovoljno je da putem njih registranti (pravne i fizičke osobe) ostvaruju određene svoje interese. Mišljenje je arbitra da to nedvojbeno uključuje i trgovačke interese registranata.

Iz svih dokumenata koje su stranke podnijele tijekom postupka, kao i uvidom u Internetske stranice Korisnika sporne domene, proizlazi da potonji obavlja djelatnost Internetskog oglašavanja iznajmljivanja i rezervacije apartmana u Republici Hrvatskoj. Pritom se daje zaključiti kako je riječ o ozbiljnom poslovnom poduhvatu, koji uz oglašavanje apartmana u Republici Hrvatskoj obuhvaća i druge države okruženja (Italiju, Sloveniju, Crnu Goru).

Dakle radi se o djelatnosti koja uključuje "apartmane" i "Hrvatsku", dvije sastavne riječi sporne domene. Stoga arbitar drži da je Korisnik sporne domene imao pravo, odnosno legitimni interes za registracijom iste, a sve kako bi putem iste ostvarivao svoje interese u odnosu na djelatnost kojom se bavi. Jednako kao i svaka druga pravna ili fizička osoba koja pruža usluge vezano uz apartmane i Republiku Hrvatsku. Zamjetan je veliki broj stvarnih registracija permutacija i kombinacija tih dviju riječi od strane većeg broja raznih korisnika. Sporna domena je u trenutku registracije iste bila slobodna, te ju je stoga mogao registrirati svatko tko je na to imao interes za istu, pa tako i Podnositelj zahtjeva, a što je on očito propustio učiniti.

Iako iz priloženih dokumenata proizlazi da je Korisnik sporne domene registriran za obavljanje ranije navedene djelatnosti, arbitar smatra da za potrebe ovog postupka i utvrđivanja prava i legitimnog interesa za registracijom sporne domene od strane Korisnika iste nije potrebno dublje ulaziti u pitanje da li Korisnik sporne domene ima registrirane sve djelatnosti koje su mu potrebne za obavljanje ranije navedene djelatnosti, odnosno potrebna odobrenja. Uostalom to i nije zadatak arbitra u predmetnom postupku, već to treba prepustiti nadležnim tijelima Republike Hrvatske kao što je Državni inspektorat ili druga nadležna tijela, da u slučaju potrebe to podrobnije ispitaju.

Osim toga, za potrebe ovog postupka, arbitar neće detaljnije ulaziti u pitanje da li se sporna domena može smatrati generičkom domenom u smislu članka 22. stavka 3. Pravilnika, te da li je kao takva podobna za registraciju, s obzirom da niti to nije njegov zadatak.

Sukladno navedenom, arbitar utvrđuje da Korisnik sporne domene ima pravo odnosno legitimni interes za registraciju iste, te stoga nije ispunjen niti treći uvjet predviđen člankom 32. stavkom 2. Pravilnika.

Ad 4

U pogledu posljednjeg, četvrtog uvjeta arbitar navodi da iz dostupnih dokumenata i informacija proizlazi kako Korisnik sporne domene obavlja djelatnost vezanu uz oglašavanje iznajmljivanja i rezervacije apartmana u Republici Hrvatskoj i državama u okruženju. U trenutku registracije sporne domene od strane Korisnika, ista je bila slobodna za registraciju. Korisnik je spornu domenu registrirao te ju koristi za obavljanje svoje ranije navedene djelatnosti koja uključuje „apartmane“ i „Hrvatsku“, dvije sastavne riječi sporne domene.

Činjenica je kako je domena Podnositelja zahtjeva apartmani-hrvatska.com bila određeno vrijeme uključena kao ključna riječ u kampanji gdje Google prikazuje oglase s obzirom na upisivanje istih riječi u tražilicu u odnosu na spornu domenu. Navedeno proizlazi iz dokaza koje je u tijeku postupka podnio Podnositelj zahtjeva (printscreen), no to uostalom priznaje i sam Korisnik sporne domene u svojem očitovanju.

Arbitar nema mogućnosti da sa stopostotnom sigurnošću utvrdi da li se radilo o hotimičnom postupanju Korisnika sporne domene sa svrhom prisvajanja identiteta Podnositelja zahtjeva kako to tvrdi Podnositelj zahtjeva, ili pak o nehottičnom propustu administratora Korisnika sporne domene kako to navodi Korisnik sporne domene, te točno o kojem vremenskom periodu se radilo.

Korisnik sporne domene je istu ključnu riječ isključio iz svojih plaćenih oglasa po pokretanju predmetnog postupka. Ujedno se u svojem očitovanju ispričao Podnositelju zahtjeva, te navodi kako bi tako bio postupio i ranije da ga je Podnositelj zahtjeva na to upozorio. Podnositelj zahtjeva nije tijekom postupka podnio niti jedan dokument iz kojeg bi proizlazilo da je kontaktirao Korisnika sporne domene prije pokretanja predmetnog postupka.

Stoga, uslijed nedostatka relevantnih podataka arbitar nije u mogućnosti da sa sigurnošću utvrdi da li se u naprijed opisanoj situaciji radilo o hotimičnom postupanju Korisnika sporne domene. Arbitar smatra da za odlučivanje u predmetnom postupku iste činjenice nisu od presudnog značenja. Istovremeno, temeljem dostupnih podataka arbitar se priklanja zaključku kako Korisnik sporne domene istu nije registrirao niti ju koristi protivno načelu savjesnosti i poštenja, već da je istu registrirao i koristi za ostvarenje svojih legitimnih komercijalnih interesa. Sukladno tome arbitar drži da nije ispunjen niti četvrti uvjet predviđen člankom 32. stavkom. 2 Pravilnika.

Međutim, zaključno, arbitar smatra potrebnim napomenuti da uz predmetni arbitražni postupak Podnositelju zahtjeva stoje na raspolaganju i druga pravna sredstva i putovi za ostvarenje njegovih prava, ukoliko smatra da se naprijed opisanim postupanjem (primjerice postupanje Korisnika vezano uz kampanju GoogleAdds) ili nekim budućim postupanjem Korisnika sporne domene povrjeđuju ili će se povrjeđivati dobri poslovni običaji u predmetnoj branši. Pritom arbitar u prvom redu misli na korištenje instituta nepoštenog trgovanja predviđen Zakonom o trgovini, na postupak pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore, te druge moguće postupke.

VII. ODLUKA

Slijedom navedenog donosim slijedeću odluku:

1. Odbija se zahtjev Podnositelja za oduzimanje prava korištenja domene Korisniku domene.

Klasa: 500-300/13/149

Ur. broj: I16393-650-172-13-81

Odluka broj 2013-03

Predsjednik Povjerenstva za
upravljanje domenom .hr

Prof. dr. sc. Gordan Gledec

Arbitar

Mladen Vukmir

U Zagrebu, 11. rujna 2013.

